

TAVASZI MONDÓKÁK

Weöres Sándor: A medve töprengése

Jön a tavasz, megy a tél, barna medve üldögél:
Kibújás, vagy bebújás? Ez a gondom óriás!
Ha kibújok, vacogok, ha bebújok, hortyogok:
Ha kibújok, jót eszem, ha bebújok, éhezem.
Barlangból kinézzek-e? Fák közt szétfürkészek-e?
Lesz-e málna, odu-méz? Ez a kérdés de nehéz!

Weöres Sándor: Eresz alól fecskefia

Eresz alól fecske fia idenéz, odanéz.
Van-e hernyó, hosszú kukac, ízesebb, mint a méz?
Csőrét nyitja ám, buzgón szaporán.
Kis bendőbe mindenféle belefér igazán.

Zelk Zoltán: Tavaszi dal

Egy, kettő, három, négy,
kis őzike, hová mégy?
- elég, hogyha tudom én:
tavasz elé futok én.
Egy, kettő, három, négy,
te kis nyuszi, hová mégy?
- se erdőbe, se rétre:
a szép tavasz elébe!
Egy, kettő, három, négy,
te kis madár, vígan légy!
Olyan szépen daloljál,
szebb legyen a tavasznál!

Tavaszi szél vizet áraszt virágom, virágom.
Minden madár társat választ virágom, virágom.

Hát én immár kit válasszak virágom, virágom.
Te engemet, én tégedet virágom, virágom.

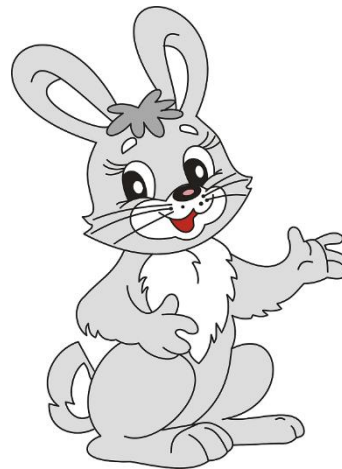
Amikor kint süt a nap,
a csiga a házában marad.
De amikor eső hullik,
csigabiga előbújik.
Neki az a jó idő,
mikor esik az eső.

Erdő szélén házikó,
ablakában nagyanyó.
Lám egy nyuszi ott robog,
az ablakán bekopog.
Kérlek segíts én rajtam,
a vadász a nyomomban.
Gyere nyuszi sose félj,
megleszünk mi kettecskén.

Nyuszi fülét hegyezi,
nagy bajuszát pödöri,
répát eszik rop, rop, rop,
ugra-bugrál hopp, hopp, hopp.

Nyuszi Gyuszi fekszik árokban,
bojtos, hosszú füle van,
kicsi piros szeme van,
idenéz, odanéz, szétpislant.

Bidres-bodros bárány, szalag van a lábán.
A nyakában csengő, vezetgeti Gergő.
Úgy sétál a bárány, mint egy kis királylány.
Gergő se akárki! Ő meg a királyfi.
S kincse, királysága: kicsi báránykája.

